

det internationale Ord, men her i Skandinavien vilde vi dog alle forstaa det danske Ord „Overføring“.

Endelig indeholder Lovforslaget det nye, at Post herefter kan besørges med Luftfartøjer. At dette vil betyde et meget stort Fremskridt, er vi sikkert alle enige om. Hvilken Behagelighed vil det f. Eks. ikke være for Folk i Aalborg at kunne læse deres Hovedstadsavis til Morgenkaffen! Jeg vil oprigtig haabe, at Postvæsenet hurtigst muligt vil gøre Forsøg i den Retning, saa at vi snart kan faa etableret den første Luftrute.

Af de Forandringer, der er foretagne i det andet høje Ting, hilser jeg med stor Tilfredshed, at § 6 er gaaet ud, og at man nøjes med 4 Takster for Postanvisninger, Postopkrævninger og Postindkasseringer i Stedet for de 8, som oprindelig var foreslaaede.

Med Hensyn til Overgangsbestemmelserne om den Erstatning, der skal ydes de nuværende Tjenestemænd for det Tab, de kommer til at lide som Følge af, at Sportlerne bortfalder, gaar jeg ud fra, at den Ordning, som her er truffet, er sket i Forstaaelse med Tjenestemændene.

Takstbestemmelserne skal jeg ikke komme ind paa. Der er jo meget delte Meninger om dette Spørgsmaal, navnlig om, hvorvidt Lokalportoer skal bevares, eller den skal bortfalde, men da Takstbestemmelserne skal revideres i 1921—22, skal jeg, som sagt, ikke komme nærmere ind derpaa. De Takstbestemmelser, som blev vedtaget sidste Efteraar, er et Forsøg paa at faa Postvæsenets Indtægter og Udgifter til at balancere. Hvis det viser sig ikke at blive Tilfældet med de Takster, vi vedtog sidste Efteraar, gaar jeg ud fra, at der til den Tid vil blive Tale om enten at lade Lokalportoerne bortfalde eller gaa til en Forhøjelse af de almindelige Takster. Mit Parti ønsker ikke, at Postvæsenet skal give noget videre Overskud, men vi ønsker paa den anden Side heller ikke, at det skal give Underskud, men at vi skal være paa den rigtige Side af Balancen.

Om det foreliggende Lovforslag har der været fuldstændig Enighed i det andet høje Ting, og jeg antager, at samme Enighed vil opnaas her. Jeg anbefaler derfor paa mit Partis Vegne Lovforslaget til hurtig Fremme og til en Udvalgsbehandling, som jeg haaber kan blive ganske kort, ogsaa under Hensyn til de Udtalelser, den højtærede Minister fremsatte om, at vort Land vil blive forøget, og at det derfor vil have sin

Betydning, at vi har faaet Sagen i Orden, inden det Tidspunkt indtræder.

Helge Kjeldskov: At en Institution som Postvæsenet, hvis Virksomhed i det store og hele grunder sig paa en Lovgivning, der naar helt tilbage til 1871 og 1888, i ikke ringe Grad trænger til Modernisering, kan ikke undre nogen. Det foreliggende Lovforslag byder i saa Henseende væsentlige Forbedringer, og det foreligger i en Form, som, saa vidt jeg kan skønne, i det store og hele er tilfredsstillende. Navnlign synes jeg, at det maa paaskønnes, at Lovforslaget optager en hel Række nye Op-gaver til Løsning. Lovforslaget har i det andet Ting gennemgaaet en udførlig Udvalgsbehandling, og det fremtræder med den Autoritet, som følger med, at det er vedtaget enstemmigt i Folketinget. Jeg skal derfor ikke komme nærmere ind paa Enkeltheder. Jeg mener dog, at Lovforslaget er af saa omfattende Natur og griber ind i saa mange Forhold, vedrører saa mange Interesser, at det er naturligt, at vi i dette Ting underkaster Sagen en Udvalgsbehandling, og jeg er ganske enig med den ærede Ordfører for Partiet Venstre (Nørgaard) i, at denne ikke behøver at være langvarig.

Der er et Par Omraader, om hvilke jeg gerne vil sige et Par Ord. For en Del Aar tilbage havde Publikum i Almindelighed en Rabat paa 4 pCt. ved Frimærkekøb. I Lovforslaget, som det var forelagt, opretholdtes den Tilstand, som har hersket i en Del Aar, at Rabatten var 2 pCt., men ogsaa denne lille Godtgørelse, om jeg saa maa sige, er nu udgaaet af Lovforslaget, og i dets Sted har Folketinget indført i Lovforslaget, at dertil egnede Detailhandlere mod en Rabat af 3 pCt. faar Frigørelsesmidler til videre Forhandling mod at forpligte sig til i en længere Aarrække at forhandle disse Frimærker til Forbrugerne. Jeg synes, at det er lidt for smaaligt kun at give dem 3 pCt. Man burde i hvert Fald have kunnet strække sig til det, vi havde i gamle Dage, 4 pCt. Det vil alligevel ikke blive nogen Forretning for vedkommende Detailhandler. Det er sikkert nok, at der bliver ingen Fortjeneste paa at føre Lager af Frimærker, at sælge dem stykkevis, udsætte sig for Makulering, Svind af Mærker og det Tidsspilde, som er forbundet med disse Smaasalge, saa jeg synes, man skulde strække sig til i alt Fald at give 4 pCt. Det bliver ikke nogen fed Historie alligevel, og jeg er ikke sikker paa, om det ikke kan betale sig for Postvæse-